

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Czeglédy és Társai Ügyvédi Iroda (címe1., ügyintéző: dr. Fodor Tímea ügyvéd) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a Balsai Ügyvédi Iroda (címe2, ügyintéző: dr. ifj. Balsai István ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe, postacím: I.rendű alperes levelezési címe.) I. rendű és az Insider II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2020. június 23. napján kelt 40.P.21.102/2020/7. számú ítélete ellen az I. és II. rendű alperesek részéről 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

részítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben - az alperest annak helyreigazítására kötelező rendelkezése, hogy a felperes nem tud ellátást biztosítani a kerületben élők számára, a keresetet elutasító rendelkezése, továbbá a perköltségre és az illetékre vonatkozó rendelkezések tekintetében - hatályon kívül helyezi és az elsőfokú bíróságot e körben új eljárásra és új határozat hozatalára utasítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A felperes másodfokú perköltséget 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg, a le nem rótt fellebbezési illeték 48.000 (negyvennyolcezer) forint.

A részítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint 2020. március 22-én az I. rendű alperes szerkesztésében a II. rendű alperes által üzemeltetett ...hu internetes sajtótermékben „Járvány - az első komolyabb vészhelyzetben elhasalt a ... vezette ... Önkormányzat” címmel cikk jelent meg. A cikk szerint a felperes nem tud ellátást biztosítani a kerületben élőknek, továbbá a rászorulókat igyekezett lebeszélni a segítségnyújtás igénybevételéről. A cikk alapját egy, az ... Hírei elnevezésű, a felperes által működtetett Facebook-oldalon megjelent poszt képezte, melyben szerepel, hogy a hétvégén, március 21-én szombaton és március 22-én vasárnap ... Önkormányzata nem tud ellátást biztosítani a lakói számára. A poszt azt is tartalmazza, hogy azon lakosok, akik igénylik az ellátást és kifogytak az élelemből, gyógyszerekből, pénteken délig jelezhetik a posztban megadott

telefonszámon az igényt. A Facebook-poszt változtatás nélkül a cikk részévé is vált, azt az I. rendű alperes a cikkbe szerkesztve bemutatta.

- [2] A felperes keresetében olyan tartalmú helyreigazítás közzétételére kérte kötelezni az alperest, mely szerint a cikkben valótlanul állította, hogy a felperes nem tud ellátást biztosítani a kerületben élők számára, továbbá valótlanul állította, hogy a kerület illetékesei megpróbálták lebeszélni a segítséget kérőket a segítség igénybevételéről.
- [3] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy közéleti ügyről adott tájékoztatást, a cikk egészének értelmezésével együtt pontos volt a tájékoztatás tartalma, megfelelt a felperes által Facebookon adott tájékoztatás tartalmának. Utalt arra is, hogy a poszthoz kapcsolódó hozzászólások között volt olyan, mely szerint a posztban megadott telefonszámot felhívta az illető, ám elutasították a segítségkérését. A cikk szerepeltette a felperesi posztot a cikkbe ágyazva, úgy, hogy az olvasó közvetlenül ellenőrizhette a cikkben foglaltak tartalmát. Minden egyéb cikkben szereplő megfogalmazás a cikk szerzőjének véleménye, és mint ilyen nem képezheti sajtó-helyreigazítás tárgyát. Előadta, hogy az újságíró a cikk megírását megelőzően háttér munkát végzett, tájékozódott az érintettek körében, akik azt az információt szolgáltatták a számára, hogy a felperes megkeresése esetükben sikertelen volt, a kért segítséget az önkormányzat nem biztosította a számukra, elutasította, lebeszélni kívánta őket segítségnyújtás helyett.
- [4] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy 5 napon belül tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt a sérelmezett médiatartalomhoz hasonló módon és terjedelemben, közvetett és/vagy közvetlen kommentár nélkül a ... honlapon olyan módon, hogy az alábbi helyreigazítás az eredeti <https://.../jarvany-az-elso-komolyabb-veszelyhelyzetben-elhasalt-a-...-vezette-...-onkormanyzat/linken> a cím alatt, a lead felett - legalább 30 napig, illetve addig, amíg az eredeti 2020. március 22. napján megjelent „Járvány- az első komolyabb veszélyhelyzetben elhasalt a ... vezette ... önkormányzat” cikk hozzáférhető, és a ... kezdőoldalának legelején ugyanolyan módon, ugyanakkora betűméretben és ugyanolyan betűtípusban, mint az eredeti cikk címe a kezdőoldalon megjelenítésre került, jelenjen meg 24 óra időtartamban az alábbi cím, melyre kattintva a helyreigazított cikk elérhető: „Helyreigazítás: ... Önkormányzatáról valótlanságokat állítottunk.”
- [5] „Helyreigazító közlemény: 2020. március 22. napján a ... online felületünkön közzétett „Járvány - Az első komolyabb vész helyzetben elhasalt a ... vezette ... önkormányzat” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve illetékesei megpróbálták lebeszélni a segítséget kérőket a segítség igénybevételéről.” Ezt meghaladóan a bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 20.000 forint + áfa ügyvédi munkadíjat mint perköltséget. Kötelezte a felperest és a II. rendű alperest, hogy fizessenek meg a Magyar Állam javára 18.000 - 18.000 forint feljegyzett eljárási illetéket.
- [6] Az írásba fogalt ítélet szerint az elsőfokú bíróság az alábbi helyreigazító közlemény közzétételét rendelte el: „Helyreigazító közlemény: 2020. március 22. napján a online felületünkön közzétett „Járvány - Az első komolyabb vész helyzetben elhasalt a ... vezette ... önkormányzat” című cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes neve nem tud ellátást biztosítani a kerületben élők számára, továbbá valótlanul állítottuk, hogy a kerület illetékesei megpróbálták lebeszélni a segítséget kérőket a segítség igénybevételéről.”

[7] Az elsőfokú bíróság írásba foglalt ítéletének indoklásában idézte a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény 12. § (1) bekezdését. Rögzítette, hogy a sérelmezett cikke, továbbá az ellenkérelemhez csatolt eredeti Facebook-poszton és ahhoz kapcsolódó három kommenten kívül a felek egyéb bizonyítási indítvánnyal nem éltek, ezért ezeket a bizonyítékokat vette figyelembe.

[8] Az eredeti poszt és a cikkbe ágyazott poszt összevetésével megállapította, hogy az I. rendű alperes által megjelentetett cikk a felperes által elhelyezett Facebook-bejegyzést mutatta be a cikkbe ágyazottan. Jelentőséget tulajdonított annak, hogy a poszt kifejezetten a cikk közepén helyezkedett el, így az átlagos olvasó a cikk folyamatos olvasása során az elé tártakat ellenőrizhette. A felperesi poszt kifejezetten azt a közlést tartalmazta, hogy március 21-én szombaton és március 22-én vasárnap a felperes nem tud ellátást biztosítani a lakók számára. Erre tekintettel az első, az ellátás biztosítása körében kifogásolt közlés iránti helyreigazítási kérelmet megalapozatlannak találta. Kifejtette, hogy valós tényállításnak tekinthető az, hogy a cikk szerint a felperes nem tud ellátást biztosítani a kerületben élők számára, ugyanis a felperes maga közölte ezt a nyilvánossággal. A cikkben bemutatott poszt tisztázta, hogy csupán két napról volt szó. Egyértelművé vált az olvasók előtt, hogy a felperesi önkormányzat a hétvégére nem tud ellátást biztosítani, illetve, hogy csak akadozva tudja ellátni a rászoruló lakókat.

Az elsőfokú bíróság a második sérelmezett közlés tekintetében rögzítette, hogy megnevezhetetlen forrásokra hivatkozással állította a lead alatti bekezdésében az I. rendű alperes, miszerint a felperes illetékesei inkább megpróbálták lebeszélni a segítség igénybevételéről azokat, akik felkeresték az ügyintézőt. Értékelte, hogy maga a cikkbe ágyazott poszt is azt tartalmazta, miszerint aki rászorul a segítségre, március 20-a péntek délig jelezze az ott megadott telefonszámon ebbéli igényét. A posztból tehát nem következethető, hogy a jelentkezőket elhajtották vagy lebeszélték volna az önkormányzat részéről. Az alperes által bizonyítékként hivatkozott kommentet nem találta alkalmasnak a cikkben közöltek valóságának bizonyítására. Egyrészt azért, mivel a kommentelő utóbb, a cikk megjelenését követően jelezte, hogy hívta a megadott számot és elutasították, másfelől a cikk sem hivatkozik a kommentelőre, hanem egyéb forrásokat jelölt meg. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy a cikk megírásakor a komment, illetve a poszthoz fűzött kommentek nem állhattak a cikk szerzőjének rendelkezésére, azok alapján nem írhatta a cikket. Indokolása szerint az a körülmény, hogy utóbb talált az alperes egy kommentet, mely álláspontját alátámasztotta, nem igazolja, hogy a cikk megjelenésekor erre a kommentelőre hagyatkozott. Ezen túlmenően az elsőfokú bíróság a komment tartalmi hitelességét is kérdésesnek tekintette. Kifejtette, hogy nem ellenőrizhető a tartalom valósága, nem köthető a szöveg konkrét eseményhez, illetve a kommentelő lehetett „troll” is, aki a posztban valótlanul állíthat.

Az alperes nem tett eleget annak a bizonyítási kötelezettségének, miszerint a felperes ügyintézője a segítség igénybevételéről igyekezett lebeszélni egynél több létező személyt, ezért a bizonyítatlanságot az alperes terhére értékelve e tekintetben helyreigazításra kötelezte az alperest. A felperes 2020. március 17-én bemutatott posztját figyelmen kívül hagyta, mivel a két poszt együtt és külön is értelmezhető a nyilvánosság számára. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott azzal, hogy mivel az alperes nem nyújtott be költségjegyzéket, részére ügyvédi munkadíjat nem állapított meg.

[9] Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést. Kérték az elsőfokú bíróság ítéletének részbeni hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, ezt meghaladóan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú ítéletet abban a részében kérték hatályon kívül helyezni, amelyben az elsőfokú bíróság helyreigazításra kötelezte az I. rendű alperest amiatt, hogy valótlanul állították, miszerint a felperes

nem tud ellátást biztosítani a kerületben élők számára. Ebben a körben a felülbírálati jogkör gyakorlását a Pp. 369. § (1) bekezdése alapján kérték. Ezt meghaladóan a Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontja alapján kérték a felülbírálati jogkör gyakorlását.

A hatályon kívül helyezés iránti kérelmet arra alapították, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része szerinti döntése feloldhatatlan ellentmondásban áll az indokolásával, ezáltal sérti a Pp. 346. §-át. Az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része szerint ugyanis helyreigazítást kell közzé tenniük amiatt, hogy valótlanul állították, miszerint nem tud ellátást biztosítani a felperes a kerületben élők számára, miközben az elsőfokú ítélet indokolása szerint a kereset fele részben alaptalan és az elsőfokú bíróság ítéletében részletesen megindokolta, hogy a felperes által kifogásolt első közléssel kapcsolatos kereseti kérelmet miért nem találta alaposnak. Ez a hiba kijavítással nem orvosolható.

Az ítélet részbeni megváltoztatási kérelmében pedig arra hivatkoztak, hogy az ítélet részben sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, a Pp. 279. § (1) bekezdését, valamint a PK 12. számú állásfoglalást. A fellebbező szerint az elsőfokú bíróság tévesen vonta le azt a következtetést, hogy az I. rendű alperes nem tudta bizonyítani, hogy a kerület illetékesei megpróbálták lebeszélni a segítséget kérőket a segítség igénybevételéről. A cikk alapját képező Facebook bejegyzés alatt található hozzászólás szerint a ... nevű felhasználó segítségnyújtás érdekében hívta a felperest, de elutasító választ kapott. Okszerűtlennek értékelte azt az elsőfokú bírósági következtetést, hogy a komment tartalmi hitelessége kérdéses lenne. Az elsőfokú ítélet indokolásából egyáltalán nem állapítható meg, hogy pontosan milyen tényekre vagy körülményekre tekintettel jutott erre a következtetésre az elsőfokú bíróság. Ahogy az sem, hogy mit értett „troll” kifejezés alatt, ez pedig a Pp. 279. § (1) bekezdés sérelmével jár. Hivatkozott arra, hogy a hozzászóló felismerhető profilképpel rendelkezik, a Facebookon jellemzően használt írásbeliségnek megfelelő formában és nyelvi eszközökkel élve tömörítve, egyszerűsítve fogalmazta meg hozzászólását. Ebből nem vonható le az a következtetés, hogy a hozzászólás nem tekinthető hitelesnek. Nincs jelentősége annak, hogy a perbeli cikk nem hivatkozott e hozzászólásra, mert a sajtó-helyreigazítási perre vonatkozó bizonyítási szabályok nem tartalmazznak olyan megszorító előírást, mely szerint csak a per tárgyává tett cikkben említett bizonyítási eszközök lehetnek alkalmasak a valóság bizonyítására.

[10] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének azon részében helybenhagyását kérte, mely szerint az I. rendű alperes valótlanul állította, hogy a kerület illetékesei megpróbálták lebeszélni a segítséget kérőket a segítség igénybevételéről. Kiemelte, hogy a cikkhez fűzött komment nem tekinthető hitelesnek, nem bizonyított, hogy a kommentelő valós személy volt, alperesek nem bizonyították azt sem, hogy ezen személy ...i lakos-e, így a segítségre egyáltalán jogosult volt-e. A komment tartalmát elemezve arra lehet csak jutni, hogy az illető annyit írt, miszerint elutasították, de ennek okát nem fejtette ki. Ezért nem állapítható meg, hogy ha valóban hívta az illető a megadott számot, úgy mi volt az elutasítás oka. Ez a közlés valóságát sem képes megalapozni. A cikk alapját bizonyosan nem ezen komment képezte, hiszen az időben később született, mint a cikk. A cikk utal forrásokra, információkra, ezeket azonban a perben alperesek nem tárták a bíróság elé, ezért állításuk bizonyítatlan maradt. Az első sérelmezett közlés vonatkozásában egyetértett az alperesek jogi álláspontjával, ebben a tekintetben álláspontja szerint az elsőfokú ítélet korrigálása szükséges.

[11] A fellebbezés részben alapos.

[12] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdés alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

- [13] A másodfokú bíróságnak a hatályon kívül helyezés iránti kérelem elbírálása során a Pp. 369. § (1) bekezdés és a Pp. 381. § alapján a fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem korlátai között abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során követett-e el olyan eljárási szabálysértést, ami az ügy érdemére kihatott és a másodfokú eljárásban nem orvosolható.
- [14] A másodfokú bíróság az iratok alapján megállapította, hogy a tárgyaláson mindkét fél jelen volt, a tárgyaláson kihirdetett, szóban indokolt és - ún. kisítelek formájában rögzített - kihirdetett ítélet tartalmának megfelelt az írásba foglalt ítélet indokolási része. A kihirdetett ítélet és az írásba foglalt ítélet egyaránt tartalmazta a kereset részbeni elutasítására vonatkozó rendelkezést, a perköltségre vonatkozó rendelkezéssel is összhangban áll. Az írásba foglalt ítélet rendelkező részében ezért a helyreigazítás szövegét tekintve elíráshoz hasonló, ítélet szerkesztési hibából szerepelt az a részlet is, ami a kihirdetett ítéletben nem. Az írásba foglalt ítélet rendelkező része ugyanakkor eltért a kihirdetett ítélet rendelkezésétől, nem a döntés szerinti rendelkező részt tartalmazta, ami sértette a Pp. 346. § (3) bekezdését.
- [15] A döntés és az indokolás között nem volt feloldhatatlan az ellentmondás, azonban a felperes alperesi fellebbezéssel e részben egyetértő nyilatkozata alapján ennek az eljárási hibának a következtében mindkét félben kétség támadt afelől, hogy az ellátás biztosítására vonatkozó közlés helyreigazítása iránti kereset tekintetében mi az az ítéleti döntés, amellyel szemben jogorvoslati joguk gyakorlásáról dönthetnek. Az írásba foglalt ítélet ellátás biztosítására vonatkozó része, illetve a kihirdetett ítélet keresetet elutasító része kapcsán ezért jogorvoslati jogukat a felek a fellebbezési határidőn belül az ügy érdemét tekintve nem tudták megfelelően gyakorolni. Az ítélet fenti hiányossága ennél fogva a másodfokú eljárásban nem küszöbölhető ki a jogorvoslati jog sérelme nélkül, az ügy érdemére is kihat és csak a Pp. 381. § szerinti hatályon kívül helyezéssel volt orvosolható.
- [16] A fenti hiányosság csak az első közléssel kapcsolatos helyreigazítási kérelmet érintette, a második kifogásolt közlés kapcsán az ítélet érdemben, a Pp. 383. § (4) bekezdés, és a Pp. 341. § (2) bekezdése alapján részítélettel elbírálható volt. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú ítéletet csak részben, a keresetet elutasító és az alperest az ellátás biztosításával kapcsolatos helyreigazításra kötelező, továbbá mivel előbbi részek érdemi elbírálása a perköltséget is érinti, a perköltségre és az illetékekre vonatkozó rendelkezések tekintetében helyezte hatályon kívül a Pp. 381. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint, és e tekintetben az elsőfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.
- [17] E tekintetben az eljárást az érdemi tárgyalási szaktól kell megismételni, és érdemi határozat hozatala esetén az ítéletet a Pp. 346. § (3) bekezdésének megfelelően kell írásba foglalni.
- [18] A második közléssel kapcsolatban a fellebbezés korlátaira tekintettel a másodfokú bíróságnak abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság megalapozottan következtetett-e arra, miszerint az alperes az általa hivatkozott bizonyítékokkal nem bizonyította a közlése valóságtartalmát.
- [19] A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság azon következtetésével, hogy az alperes által hivatkozott bejegyzés nem bizonyítja azt, miszerint a felperes ügyintézője próbálta lebeszélni a hozzá segítségnyújtásért folyamodókat az alábbiakra figyelemmel.

- [20] Az alperes bizonyítékként mindössze egy bejegyzésre hivatkozott, ez pedig elutasításról szól, nem pedig lebeszélésről, az elutasítás indokai a bejegyzésből nem derülnek ki. Okszerű volt ezen körülmények alapján az elsőfokú bíróságnak az a következtetése, hogy az alperes által közölt, felperes által kifogásolt lebeszélés alátámasztására ilyen bejegyzés nem alkalmas. Az elsőfokú bíróság ítélete ennél fogva nem sértette a Pp. 279. §-át, az Smtv. 12. § -át és a PK 12. számú állásfoglalást azzal, hogy az alperes állítását bizonyítatlannak találta és az I. rendű alperest helyreigazításra kötelezte.
- [21] A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltakra tekintettel utal arra is, hogy önmagában kétségtelenül nem zárja ki a hozzászólás bizonyítékként értékelését az a körülmény, hogy a hozzászólás a cikk megjelenése után keletkezett. Ebből ugyanakkor az is következett, hogy a cikk lebeszéléssel kapcsolatos részének nem lehetett ez a bejegyzés az alapja, ezáltal pedig nem volt úgy értelmezhető a cikk, hogy a hozzászólásban tömören szereplő elutasítás mögötti történetet fejt ki. Helyesen és okszerűen mérlegelte az elsőfokú bíróság azt is, hogy a cikk megnevezetlen forrásokra utalt, ezekkel a perben az alperes kifogásolt állítása valóságát nem tudta bizonyítani.
- [22] A komment, hozzászólás hitelessége, bizonyító ereje - az, hogy kitől származik és valóságnak megfelel-e a nyilatkozat - nem ítélt meg önmagában azon az alapon, hogy a kommentelés kultúrájában vannak valótlan tartalmú, vagy nem valós profilok alatti hozzászólások is. Ezek a körülmények ugyanakkor a bizonyíték értékelése során figyelembe vehetők. Amennyiben névvel és fényképpel jelenik meg a hozzászóló, és valamely közösségi oldalon keresztül valós személyként azonosítható, a hozzászóláshoz is nagyobb hitelesség társítható, mint a névvel, arccal nem vállalt hozzászólásokhoz. Ez esetben azonban a hozzászólóval a kapcsolatot is könnyebben fel tudja venni a sajtószerv, ami által a hitelességgel kapcsolatos kétségeket is el lehet oszlatni, akár a kommentelőt tanúként lehet idézni, ha az ügy szempontjából a bejegyzés jelentőséggel bír. Nem sérti önmagában a Pp. 279. §-át az olyan bírói mérlegelés, amely más bizonyíték hiányában, nem tekinti elegendő hitelességűnek és kétséget kizáróan meggyőző erejűnek a kommentet az abban foglaltak valóságának alátámasztására, és nem alapít arra tényállást.
- [23] Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletének második, a telefonálók lebeszélésére vonatkozó közlés kapcsán elrendelt helyreigazító rendelkezése nem sértett a fellebbezésben foglalt okokból jogszabályt, ezért e részben a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét részítélettel a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [24] A részbeni hatályon kívül helyezésre és a részítélettel való döntésre tekintettel a pervesztesség-pernyertesség aránya jelenleg nem állapítható meg. A Pp. 386 § (3) bekezdése alapján a másodfokú bíróság csak megállapította a felperes másodfokú perköltségét, valamint a le nem rótt fellebbezési illetéket. Ezekről az elsőfokú bíróságnak kell rendelkeznie az eljárást befejező határozatában, a részítélettel elbírált keresetrészt is figyelembe véve. A másodfokú perköltség a felperesi jogi képviselő ügyvédi munkadíjából állt, melynek összegét a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján - a részítéltre és a hatályon kívül helyezésre is figyelemmel - a költségjegyzékre figyelemmel állapított meg 6.000 forintban azzal, hogy az eljárást befejező határozat időpontjában irányadó szabályok szerint terheli a megállapított perköltséget áfa. Az alperes költségjegyzéket nem terjesztett elő, ezért részére a Pp. 81. § (5) bekezdése alapján perköltséget megállapítani nem lehetett.

Budapest, 2020. október 9.

dr. Kisbán Tamás s. k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s. k.
előadó bíró
bíró

dr. Kovaliczky Ágota s. k.